

8. Хартман Дж. Гендерні аспекти в інтеграції іммігрантів. Вашингтон: Brookings Institution Press, 2018. 276 с.

9. Червоний Хрест. Роль волонтерських організацій у підтримці біженців: глобальний аналіз. Женева: Міжнародний комітет Червоного Хреста, 2022. 124 с.

10. Європейська рада з питань міграції. Виклики міграційної політики в ЄС / Звіт ЄС. Брюссель, 2019. 134 с.

11. Лі Дж. Інтеграція іммігрантів у багатокультурному середовищі. Токіо: Видавництво Університету Кейо, 2020. 312 с.

Полякова Тетяна Ігорівна

викладач

КЗВО КОР Академія мистецтв імені Павла Чубинського

ВПЛИВ СОЦІАЛЬНИХ МЕДІА НА ФОРМУВАННЯ ВИКОНАВСЬКОГО МИСТЕЦТВА В СУЧАСНОМУ КУЛЬТУРОТВОРЧОМУ ПРОСТОРИ: ОСНОВНІ АСПЕКТИ

Сучасне суспільство та соціальні медіа радикально змінюють комунікацію виконавців з глядачами, роблячи її більш безпосередньою, інтерактивною та масовою. Соціальний мас-медійний простір створює прийнятні умови розвитку нової форми спілкування, в тому числі і нові форми сценічного спілкування виконавця з глядачем. Необхідність проаналізувати механізм побудови сучасної медійної комунікації та її форми впливу на сучасне виконавське мистецтво розкриває актуальність обраної теми.

Форми впливу на сьогоднішній день - це цифровий простір, а саме , як TikTok, Instagram та X (Twitter), де набувають широкого вжитку сленги, мовні

скорочення, меми, тощо. Ці новоутворені **мовні форми** спілкування медійної культури надають можливість миттєвого зворотного зв'язку, персоналізованого контенту та розширення аудиторії не лише в соціальних мережах, але й осучаснюють сценічний формат спілкування виконавців з глядачем.

Цифровий простір трансформує мовлення виконавського мистецтва, надаючи йому лаконічності та динамічності. Адаптація до цифрових платформ вимагає скорочення тривалості виступів, спрощення форми та підвищення візуальної виразності, що відповідає вимогам швидкої комунікації та уваги сучасної аудиторії. Аналогічно і в сценічному мистецтві, завдяки впливу соціальних медіа, ораторське мистецтво змінює стиль та структуру сценічного мовлення, створюючи нові жанри та форми сучасного культуротворчого простору.

Як зазначено авторами Іщуком А. та Пугач І., в своїй роботі «Структурно-семантичні особливості англомовних мемів», соціальні мережі не лише сприяють виникненню нових мовних одиниць, а й здатні трансформувати мовні практики. Застосування візуально-текстових форм, зокрема мемів, формує нові комунікативні моделі, які поступово закріплюються в повсякденному мовленні, впливаючи як на лексичний склад, так і на стилістику мовлення. Цей феномен актуалізує потребу в міждисциплінарному аналізі цифрових текстів, зокрема з точки зору лінгвістики, культурології та комунікаційних наук [1].

В культуротворчому просторі соціальні медіа стимулюють розвиток **нових форм акторської імпровізації**, використовуючи асоціативні ряди, створені на основі попередньої візуалізації подій, що публікуються для загалу. Така імпровізація спирається на колективний культурний досвід та миттєві реакції, що збагачує виражальні можливості актора і робить виступи більш актуальними та інтерактивними. Ця трансформація сприяє створенню нових

форматів мистецького висловлювання та маркетингу, а також впливає на стиль та стратегії самопрезентації виконавців.

Аналогічно звуковий ряд вищезазначених мас медіа створюють нові тенденції розвитку виконавського мистецтва, адже музичний супровід чатів, соціальних мереж, що допомагає посилити асоціативний ряд сприйняття у глядацької аудиторії через звук. Водночас музичний супровід, як у чатах і соціальних мережах, так і на сценічному майданчику додає виконавському мистецтву емоційного забарвлення, а *аспект звукового відтворення* та тонального сприйняття розширює виражальні можливості виконавців та сприяє створенню більш насиченого і цілісного мистецького продукту.

Враховуючи вплив мас медіа на сценічне мистецтво, варто зазначити, що крізь постійно змінюючий потік інформації, трендів та культурних тенденцій цифрового розвитку суспільства в світі та Україні, *аспект творення авторського художнього образу* зазнав масовості і швидкоплинності, де кожен користувач соціальних мереж створює свої власні образи, які набувають популярності. Проте, як зазначає доктор мистецтвознавства, професор, Погребняк Г.П. в своїй роботі «Культура авторського образу в сучасних кінотекстах», до професійного створення художнього образу долучаються (оператор, художник, композитор, звукорежисер) [2], а це може тлумачитись, що художній образ чи то на екрані великого кіно, чи то на сцені мають початкове і професійне творення, порівняно з аматорським створенням образів користувачів соціальних мереж.

В темі виокремлено аспекти впливу культури мас-медіа, що трансформують виконавське мистецтво видовищ, спонукаючи митців до переосмислення художніх форм, змісту та методів роботи. Буденна реальність впливає на вибір тематики, стилістики та засобів вираження, акцентуючи увагу на емоційному впливі, соціальній трендовості та документальності. Режисери створюють нові формати, інтерактивні та імерсивні проєкти, що реагують на

сучасні виклики та прагнуть донести свої власні авторські задуми культуротворення.

Значний внесок у вирішення проблеми застосування комп'ютерних технологій у навчанні пов'язаний із сучасними дослідженнями режисерів Грінгберг І. Г., та ін.; які активно впроваджують цифрові інструменти у свою педагогічну та творчу діяльність. Такі підходи сприяють модернізації освітнього процесу, розширюють межі традиційного викладання сценічного мистецтва та відкривають нові можливості для інтерактивної й візуально насиченої роботи з учнями. Отже, можна сказати, що подібною практикою — інтеграцією сучасних комунікативних форматів, про що зазначено в дослідженнях Дідук І. [3]. Це дозволяє зробити навчальний процес більш динамічним, актуальним та зрозумілим для молодіжної аудиторії, а також сприяє формуванню критичного мислення, креативності та культурної обізнаності студентів.

Спираючись на принципи естетичного виховання, критичної педагогіки та технологічного педагогічного змісту, Дж. Мрозіак формулює інноваційний підхід до мистецької освіти, в якому учень стає центральною фігурою змістовного й автентичного досвіду [4]. Така модель освітньої взаємодії демонструє актуальність і необхідність впровадження інноваційних технологій і в режисерську практику. Сучасна режисура потребує гнучкості, технологічної обізнаності та здатності адаптувати освітні й творчі процеси до змін середовища, зберігаючи при цьому мистецьку глибину та цілісність.

Список використаних джерел

1. Іщук А.А., Пугач І.А. Вплив соціальних медіа на формування неологізмів та трансформацію сучасної комунікації Матеріали II міждисциплінарного круглого столу, приуроченого пам'яті української журналістики, публіцистики, громадської діячки, головного редактора газети «Освіта», члена Національної

спілки журналістів України Коваленко Ольги Степанівни: Філософія та публічні комунікації: інформаційний простір сучасної культури. Л.: 2024.

2. Погребняк Г. П. Культура авторського образу в сучасних кінотекстах. АРТ-платФОРМА. Вип. 2(10). К: 2024.

3. Дідук І.А. Ментальні карти: інноваційна технологія розвитку творчої особистості. Синтез мистецької науки, освіти та творчості в Україні та глобальному культурному просторі: матеріали Третьої науково-практичної конференції, місто Ужгород, 18-19 лютого 2021. Ужгород: 2021. 42-44 С. <http://surl.li/hfnuy>.

4. Пометун О., Пироженко Л. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання. К.: А.С.К., 2003. 168-169 С.

Різніченко Єва Дмитрівна

Студентка 2 курсу спеціальності 034 Культурологія

Національний технічний університет «Дніпровська Політехніка»

м. Дніпро, Україна

evareznicenko23@gmail.com

РОЛЬ ЖУРНАЛІСТИКИ У ФОРМУВАННІ СУЧАСНОГО КУЛЬТУРНОГО ПРОСТОРУ

У добу глобалізації, цифровізації та інформаційної перенасиченості журналістика відіграє ключову роль у формуванні культурного простору, який дедалі більше набуває транскордонного характеру. Вона не лише відображає події, а й активно моделює уявлення про соціальні цінності, ідентичність, культурну норму та естетичні орієнтири. Сучасна журналістика виступає не просто посередником між подією та громадськістю, а повноцінним учасником культурного процесу, здатним задавати вектори розвитку суспільної думки та